

Sziklaforrás

XXIV. évf. 2014. SZEPTEMBER - OKTÓBER - NOVEMBER
Szent Mihály hava - Mindszent hava - Szent András hava

SZENT LÁSZLÓ EGYHÁZKÖZSÉG

3400 Mezőkövesd, Szent László tér 28. Telefon: (49)313-225

Köszöntjük Diakónusunkat!

Táborok

Becsengettek

Zarándokutak

Szent kút

Međugorje

Częstochowa

Követendő példák

Szent Imre tisztelete

Szeretteinkre emlékezve

Sipeki József

Ha valaki (fel)ismerné, hogy ki az, kérem, szóljon nekem!

Ugyanis nem találkoztam veled, pedig köze volt az életemhez. Úgy negyvenegynehány évvel ezelőtt, mint kispapjelöltek vettek fel a kecskeméti piaristákhoz. Akkoriban mérhetetlen szegénység uralkodott az országban, úgy általában, de gondolják csak meg, hát még egy özvegyasszony és egyetlen fia esetében, kik egyszobás albérletben éltek.

A nagy terv megvalósításához, hogy az apa nélküli gyermek rendes nevelést kapjon a paptanároknál, a kegyelem rendjében egy ismeretlen ember sietett segítségünkre. A szemináriumból kiközvetítették a nevem, egy mezőkövesdi embernek. Máig előttem van a piros pénzesutalvány, mely minden hónapban megérkezett, négy éven keresztül, rajta egy név, s adománya, 400 Ft. Micsoda nagy összeg volt ez akkoriban!

Egyszer mintha szeretett volna velem találkozni, de édesanyám megrémült és elutasította. Nem is tudtam így igazán megköszönni, azt, amit értem tett. El is felejtettem volna az egészet, amíg egyszer, itt a temetőben, meg nem láttam volna egy sírfeliratot: Sipeki József!!!

Akkortól kezd megvilágosodni valami előttem. Bizony nem véletlen, hogy Mezőkövesden vagyok. Egyre inkább tudom, hogy nekem itt feladatom van. Egykor valaki előlegezett bizalommal támogatott valakit. Engem! S most itt vagyok, hogy visszaszolgáljak valamit is abból, annak a közösségnek, ahonnan ilyen nagyszerű lelkület fakadt.

Kedves Sipeki József, most így a közösség színe előtt mondom: köszönöm, amit értem tett.

Kedves mezőkövesdiek, hát nem csodálatosak a kegyelem történései?

Dr. Medveggy János *plébános*

Bemutakozom

A Szent László Egyházközség hívei nagy szeretettel köszöntik a kárpátaljai Versler Sándort diakónusi gyakorlatán. Kívánjuk, hogy érezze jól magát nálunk, s az itt töltött néhány hónap erősítse választott hivatása beteljesülését!
(szerkesztő)

Versler Sándor vagyok, élettörténetem 1989. április 22-én kezdődött Ungváron. Szüleim Rahón élnek, ami kb. 250km-re van a keleti magyar határtól (Záhonytól). Általános, illetve középiskolai tanulmányaimat Rahón fejeztem be, ukrán nyelven. 2004-ben felvételt nyertem a Técsői Magyar Tannyelvű Református Liceumba, ahol gazdagítani próbáltam a magyar nyelvtudásomat. Az itt eltöltött 3 év alatt megszereztem a B. típusú vezetői engedélyt, illetve az ECDL (European Computer Driving Licence, egységes európai számítógép-használói) jogosítványt.

2007-ben érettségiztem és ugyan ebben az évben beadtam a jelentkezésemet Majnek Antal munkácsi megyéspüspöknél, aki felvett kispapjai közé. 1 éven keresztül 2007 nyarától 2008 őszéig a Munkácsi Egyházmegyében különböző plébániákat látogattam meg, illetve ott laktam. Fél évig Ungváron Molnár János esperes-plébánosnál. Ott a plébánia fölötti fiúkollégiumban laktam, közben pedig egy informatikai cégnél dolgoztam,

ahol weboldalak szerkesztésében segédkeztem. Közben a plébánossal folyamatos kapcsolatban voltam, szentmisékre jártam, segédkeztem neki amiben és ahogyan tudtam. Fél év után püspök atya Aknaszlatinára helyezett Butsy Lajos plébános mellé. Igazából itt lát-

tam bele a legteljesebben a gyakorlati papi életbe, hiszen ott laktam a plébánián. Mindenhova elmentem a plébánossal, és nagyon sokat tanultam Lajos atyától, akár a liturgia, akár emberség szempontjából.

2008 szeptemberében kezdtem el tanulmányaimat Vácott a propedeutikumban (un. nulladik év a szeminárium előtt, hogy ne rögtön a mélyvízbe essek bele) majd 2009-től Egerben az 1 évfolyamon folytattam.

2013 Karácsonya tájékán jelentkeztem át az Egri Főegyházmegyébe, ami azt jelenti – itt maradok az Anyaországban, itt fogok papként szolgálni. Így tehát ennek következtében nem Kárpátalján vagyok diakónusi gyakorlaton, hanem itt, az Egri Főegyházmegyében, azon belül is Mezőkövesden a Szent László Plébánián. Nagyon jól érzem magam itt, igyekszem megtenni mindent, ami tőlem telhető azért, hogy minél jobban szolgáljam a kedves híveket. Kérem, imádkozzanak értem, hogy valóban eleget tudjak tenni azoknak a feladatoknak amik rám hárulnak e szép Matyó vidéken.

Az elmúlt hónapok bővelkedtek programokban. A gyerekek táboroztak, kirándultak, erőt gyűjtöttek az új tanévre. A felnőttek is útra keltek, kik közelebbi, kik távolabbi zárandokhelyekre, hogy lélekban erősödvé tudják tenni a dolgukat a családban, a munkahelyeken. Írásaikat, élménybeszámolóikat fogadják szeretettel!

(szerkesztő)

Nyári napközis tábor a Szent László Plébánián: Velünk az Isten!

*„Ahol ketten vagy hárman összejönnek a nevemben, ott vagyok köztük”
(Mt 18,20)*

Az idén plébániánkon szerveztünk napközis táborot. A nyári szünidő örökösen visszatérő problémája a dolgozó szülők gyermekeinek elhelyezése. A napközis tábor előnye, hogy egész napos elfoglaltságot, programot biztosít a résztvevő gyermekeknek, a foglalkozásokat szakképzett vezetők és felnőtt segítők irányítják, ezáltal a szülők is nyugodtak lehetnek, hogy gyermekük biztonságban tölti napjait a vakáció alatt.

Egyre több gyermek számára válik elérhetetlenné a nyaralás, táborozás, kikapcsolódás lehetősége. Ez a probléma a szociálisan hátrányos helyzetű gyermekeket érinti. Sokuknak ez a pár nap jelentené, hogy zárt világuk némiképp

kiszélesedjék. Próbáltuk elsősorban a rászoruló, valamint az év folyamán kiemelkedő eredményeket elérő gyermekeket bevonni, megszólítani a tábor indításakor.

Fontosak ezek a táborok, hogy a bontakozó barátságok elmélyüljenek, a hittanos közösségek formálódjanak, és mintegy jutalomként részt vehessenek rajta a leg-hűségesebb gyerkőcök. Idén közel 35 fő volt a három nap alatt a gyermeklétszám.

Az első napot a Plébánián töltöttük, a reggel ismerke-

déssel indult. A tízórai elfogyasztása után, középiskolás hittanos gyerekek, akik tagjai a plébánián működő Szent Család énekkarnak, ifjúsági énekeket tanítottak, ezek után szentmise következett, amin már közös énekléssel mindenki, aktívan részt vett. „Aki énekel, két-szeresen imádkozik”. Ebédelni a közeli étterembe indultunk. A délutáni programokat már nagy izgalommal várta kicsi és nagy. Közös sport, foci, ügyességi programok, sorverseny, kézműves

program várta az ebédről visszaérkezetteket. Délután fáradtan, de igen szép élményekkel indultak a gyerekek otthonaikba.

Másnap autóbusszal Gyöngösre látogattunk. A Szent Bertalan temp-

Egerben, a Bazilika előtt

Foglalkozás a hittanteremben

Szentmisén

Gyönyörködtünk a látottakban

Kellemes utazás

lom megtekintése és közös gitározás, éneklés után, átlatkerti séta következett, ahol nagy élmény volt a kis-oroszlán simogató. Kisvasúttal folytattuk tovább az utunkat a cél Mátrafüred. Félúton kiszállva a kisvasútból rövid túra volt az ebéd helyszínére Farkasmályba, majd folytattuk a vasutazást Mátrafüredre, ahol szabadprogram valamint közös játék várta a gyerekeket. Késő délután érkezünk vissza Mezőkövesdre.

A harmadik nap reggelén Eger felé vettük az irányt, ellátogattunk az Egri bazilikába, ahol Czibere Zsolt atya várt bennünket, színesen mesélt a bazilikáról. Meglepetésként, feljuthattunk a bazilika sokat megélt öreg lépcsőin a toronyba. Köszönet az atyának, sokak-

nak szerzett ezzel örömet. Csillogó szemekkel indultunk a marcipánmúzeumba, ahol a gyerkőcök ámulnak a csodaszép látnivalókon. A nap zárásaként a Demjéni termálfüldőbe mentünk, itt ebédtünk. A közös csuszda, sok nevetés, móka után indultunk haza.

A tartalmas három nap testünknek – lelkünknek, felüdülést adott. Pihentünk, játszottunk kirándultunk, jókat nevtünk mókáztunk. A táboroknak van egy kalandos varázsa, ami felejthetetlen élményt nyújt. A szentmise, a közös imádság, a zarándoklat, a természet közelsége gondolkodni tanít kicsit, és nagyot a Teremtő jóságáról, hogy mennyi áldást kapunk tőle.

Megtapasztalhattuk, ha cselekedeteinket Isten te-

nyerébe helyezzük, jöhet eső, fújhat a szél életünk melyet sziklára építettünk örökre állni fog.

Ez nem egy sablonos vakációs program. Az éves munka jutalma, intenzív közösségi együttlét, szeretetben, amely csapat, illetve közösségépítő lehetőségeket kínál

Köszönettel tartozunk a fiataloknak, akik lelkes segítők voltak a tábornak, a kíséreknek a plébániának és nem utolsósorban Dr. Medvegy János plébános atyának a támogatásért, hogy örömet tudtunk ezzel a pár nappal szerezni a gyerekeknek.

Istennek adunk hálát a tábor megvalósulásának sikeréért!

Szabóné Varga Ágnes
hitoktató, Széchenyi
Kat. Szakképző Iskola

Berekfürdőn táborozott a Simogató Kéz...

Ezen a nyáron is Berekfürdőn táborozott a Simogató Kéz közössége. Augusztus 11-én, hétfőn reggel örömteli várakozással indulunk útra. Szerencsésen megérkeztünk!

Az elhelyezkedés után finom reggeli kedves fogadtatás várt bennünket, mint már oly sokszor az évek során!

Reggeli után kicsomagolás, és irány a strand! Nagyon jó idő volt, kiváló a fürdőzésre. A fürdőben kellemesen elfáradtunk, majd a finom ebéd és némi csendes pihenő után vissza a fürdőbe. Már szinte otthon érezzük magukat. Mindenki nagyon szereti a bereki vizet, nem véletlenül nevezik a „Nagykunság aranya”-ként. A gyógyvíz hidrogén-karbonátos, jódos, rendkívül hatásos mozgásszer- vi panaszokra és a bőrünket is simává, bársonyossá varázsolja. Áldásos hatását élveztük, éreztük.

A fürdő egész területe gyönyörű, a parkok, a medencék, az uszoda mind-mind kikapcsolódást, felüdülést nyújtanak.

A fiatalok jól érezték magukat, Józsi kiválóan úszik, Tamás inkább labdázni szeret, Balázs a vízesezt és a zubogót szerette, Magdika, Andika és Anita pedig halacszkázni, vízben taposni szerettek.

Minden vacsora előtt szentmisére men- tünk, melyet Zsolt atya celebrált, a fiúk pedig (Józsi, Tamás, Boldizsár) ministráltak. Így a testi és szellemi táplálékunk mellett megvolt a mindennapi lelki táplálékunk is. A szent- mise alatt elcsendesedtünk, elmélyedtünk, megnyugodtunk. Vacsora után közösen éne- keltünk, játszottunk, bibliai történetek és Mátyás-mese megjelenítésére készültünk.

Kedden csak a segítők mentek a fiatalokkal a fürdőbe, a szülők pedig Zsolt atyával töl- tettek értékes időt.

Szerdán meglátogatott bennünket Medvegy atya. Énekekkel, versekkel, jelenetek előadásával kedveskedtünk neki, így a csoport életébe betekintést nyert Ő is, képet kaphatott arról, hogy milyen szép dolgok- ra képes a csoport, mennyi érték rejlik ben-

ne! Nagyon örültünk a Plébános atya látoga- tásának.

Csütörtökön Karcagra kirándultunk kisvo- nattal. Megnéztük a szépen felújított temp- lomot, ahol Takács István festménye is látha- tó, majd egy kis orgonamuzsikát is élvezhet- tünk. Zsolt atya vendégül látta kis csoport- tunkat a plébánián, majd közösen játszot- tunk activity-t és énekeltünk. A délután jó hangulatban telt, majd visszavonatoztunk a szállásunkra.

Az esti szentmise, vacsora, közös éneklés, szereplés, majd a megérdemelt pihenés, al- vás következett. Senkit nem kellett ringatni.

Péntek volt az utolsó napunk. Reggeli után szentmisén vettünk részt, majd irány a fürdő! Ebéd után csendes pihenő, készülődés, cso- magolás a hazautazásra.

Testileg-lelkileg feltöltődve és a viszontlá- tás reményében búcsúztunk vendéglátóink- tól, Zsolt atyától, Ilonkától és Marikától. Útra keltünk, hazatértünk.

A csoport minden tagjával közvetlen a kapcsolatunk, nagy szeretet, megértés, el- fogadás árad mindenkiből. Nagyon szeretek ezzel a közösséggel együtt lenni.

Dr. Szedresi Gyuláné
ny. óvónő, Füzesabony

A berekfürdői táborhely egy része

Hogy a csoport többi tagjának mi a véleménye, mit jelentett nekik az együtt töltött öt nap? Álljon itt néhány vélemény:

„Nagyon jól éreztük magunkat, jó volt a víz, a szállás és az étkezés. Visszavágyunk!”

Lévainé Borika és Andika

„Nagyon jó volt a tábor, örülünk, hogy részt vehettünk mi is. A gazdag programok, a vidám esték, a tánc, a zene, a műsorok, a meghitt beszélgetések – teljes kikapcsolódást, felüdülést nyújtottak nekünk”

Pogonyiné Zsuzsa és Anita

„Nagyon jó volta tábor, szeretném még megismételni. Minden bajt elfelejtettem, nagyon jó kikapcsolódás volt. Magdikának is mindene a tábor, a Lakóóthonban is mindig a Simogató Kéz programjairól mesél.”

Bacsóné Mancika és Magdika

„Nagyon szívesen megyek táborozni a Simogató Kéz csoporttal, minden foglalkozáson szeretettel veszek részt, készülök rá, de ez más. Jár nekünk egy hét együttlét, hogy még közelebb kerüljünk a szülőkhöz, gyerekekhez egyaránt.”

Lukácsné Marika

A karcagi malom, ami mindenkinek nagyon tetszett

A kútból is gyógyvíz folyik

„Nagyon megörültem annak a hírek, hogy nagymamám elvisz magával a táborba. A csoport tagjait már ismertem, találkoztunk strandon, színházba, sőt egy foglalkozáson is részt vehettem, ahol origamiztam a fiatalokkal és szüleikkel. Meg beszélgettem, énekelünk, játszottunk.

Minden nap voltunk fürdőben, nagyon sokat úsztunk Józsvival, játszottunk a vízben Tamással.

Szerepeket tanultunk, énekelünk közösen és beszélgettünk. Csabi nagyon érti a számítógépet, Tamás is jól kezeli. (azóta már írogatunk egymásnak)

A közösen végzett tevékenységek (éneke, tánc, jelenetek tanulása) összetartott bennünket, nagy élmény volt számomra. Az egész tábor nagyon jó volt, örülök, hogy részt vehettem benne. Különleges élmény volt, hogy Zsolt atya hívott ministrálni az esti miséken. Énekeltem és furulyáztam már templomban adventi hangversenyeken, de az oltár melletti szolgálat egészen más élmény volt. Köszönöm.

A Simogató Kéz minden tagjának **KÖSZÖNÖM, HOGY VELETEK LEHETTEM!** (megyek máskor is)”

Lukácsi Boldizsár 6. o.

Az Egri Ward Mária
Gimnázium tanulója

Szűz Mária reményt ad és megerősít minket

Ez volt az alap gondolata Udvardy György pécsi megyéspüspök homíliájának Mátraverebély-Szentkúton, az idei Kisboldogasszony napi búcsúi szentmisén.

Vannak helyek, amelyek mágnesként vonzzák a hívő (de nemcsak a hívő), az Istenkereső embereket. Ilyenek a Mária-zarándokhelyek is. Magyarországon ezek közül is a leglátogatottabb, 2006 óta nemzeti kegyhelyünk, Mátraverebély-Szentkút.

„Ó Mária, Isten anyja, énnekem is Jóanyám” – a kezeszségben mindannyian Isten gyermekei, Krisztus testvérei lettünk, hogyne igyekeznénk hát Égi Édesanyánkhoz bánatunkban, örömmünkben, jó és balsorsunkban, különösképpen, ha születése emléknapján fel is köszönhetjük Őt.

Elindultunk hát szeptember 8-án, hétfőn hajnalban a két egyházközségből 3 autóbusszal pontosan 112-en Berkes atya vezetésével Szentkút csillagát, Máriát köszönteni. Útközben ráhangolódásképpen rózsafüzért imádkoztunk, szép Mária-énekeket énekeltünk.

Megérkezvén Kálmán Pelegrin kegyhely-igazgató atya így fogadott: „Isten hozott benneteket! Tegnap, a

vasárnapi búcsúi szentmise előtt megjegyeztem: Jó. Jó sokan vagyunk, de hol vannak a Kövesdiek?” Számon tartanak bennünket, nem véletlenül.

Első utunk volt bemenni a Kegyetemplom-Bazilikába, beköszönni a Szűzanyának. A kegyhely egész területén felújítási munkálatok zajlanak. Ott jártunk idején kb.50%-os volt az elkészültségi állapot. A templomban is restaurálási, átalakítási munkák zajlottak. A kegyszobor ünnepi ruhadíszben lélegzetelállítóan gyönyörű.

Mivel korán mentünk, kedvünkre foglalhattunk helyet a szabadtéri oltár előtti padosorokban, méceszt gyűjtöttünk az új helyet kapó Lourdes-i barlang előtt, majd szokásunk szerint mi, Kövesdiek elvégeztük a XIV. stáció előtt a Kezesztutat, engesztelésül bűneinkért és a tisztítóüzbenn szenvedő lelkekért.

Ezután ki-ki elvégezhetette a szent gyónást és volt idő az itthoniaknak begyűjteni egy kis vásárfiát, kegytárgyat.

Visszatérvén meghallgattuk Udvardy György püspök atya elmélkedését a személy méltóságáról. Elmondta, hogy a mai világ nem kedvez az igazi értékek megbe-

csülésének. Ma aszerint méri az embert, hogy milyen karriert futott be milyen látható vagyont gyűjtött össze. Pedig ezek a kincsek pillanatok alatt romba dőlhetnek, elveszhetnek, stb. Az igazi kincsünk, hogy megismertük Istent, Őáltala, Ővele és Őbenne élhetünk. Ő segít eligazodni az élet útvesztőiben. Gondoljunk azokra, akiknek nem adatott meg ez az ajándék, akik nem ismerik Istent, nincs kapaszkodójuk. Isten műveihez nincs szükség gazdagságra, hatalomra, nem a külsőt nézi, hanem azt, ami a szív rejtettségében van, a bizalmat keresi. Legnagyobb műveihez a legkisebbeket hívta társul, gondoljunk Máriára. Isten jónak, igaznak, szentnek teremtette az embert.

A katekézis és a 11 órai búcsúi szentmise között volt még idő néhány gyönyörű Mária-ének elénekelésére a Szentkút Csillaga énekes-imádságos könyvből. Azt a csodát, amit a helynek az akusztikája, a kántor úr és a tömeg szíve-lelke tud varázsolni, csak ott és akkor lehet átélni.

Szentbeszédét a püspök atya így kezdte: „Amikor egy gyermek megszületik, két kérdés fogalmazódik meg a szülőknél. Kire hasonlít és mi lesz ebből a gyerekből?”

Mária kiváltságos volt, megismételhetetlen, szeplőtelen, büntelen mivolta hasonlított Istenhez. Szülei nem tudták hgy a Jóistennek milyen tervei vannak a kis Máriával, de a legenda szerint Szent Anna – Mária édesanyja - már születése előtt felajánlotta Istennek a késői gyermeket.

Mária bensőséges kapcsolatban van Jézussal, Isten-nel, születésének ünnepe reményt ad, hogy nekünk is lehetőségünk van az ő segítségével és közbenjárásával a keresztségben kapott tiszta életet élni. Mária a küzdelmeiben is mindvégig bízott Isten hűségében, a neki tett ígérekre valóra váltásában, azért tudott a kereszt alatt is állva maradni.

Kire hasonlítok én? – hangzott végül a kérdés. Ferenc pápa apostoli buzdítását idézte az atya: „Ha találkoztál a Feltámadottal, mire vársz még, hogy örömmel, tanúságtevő módon éld az életed? Mária is így tett, szemléljük az ő életét. Isten-nél van az életünk, ezért reménységünk és jövőnk van – zárta homíliáját.

A körmenet után a kegyhely felújított betegszobájának megáldása következett. A felújítási költségeket a Katolikus Karitászs finanszírozta, amelyet Écsy Gábor képviselt.

A 2 óraker kezdődő litániáig közelről megcsodálhat-

kegyszobor

tuk a világhírű szlovén jezsuita művész mozaikkompozícióját a szabadtéri oltár körül. Az oltár mögött lévő falon a Szűzanya életének eseményeit ábrázolja a műalkotás: az angyali üdvözlést, Jézus születését, Mária halálát és mennybevitelét. Az oltártér fölél boruló barlang középpontjában a feltámadt Krisztus látható, aki megkoronázza anyját. Mária lábaitól egy forrás indul el, a Szűzanya megjelenésének szimbóluma.

A főoltár-kompozíció részeként Szent István országfelajánlását láthatjuk, körülvette a magyar kereszténység első nagy szentjeit: Boldog Gizellát, Szent Imrét és Szent Lászlót.

A szenteknek egy másik koszorújában vannak a kegyhelyet őrző ferences vértanúk, valamint Assisi Szent Ferenc, Boldog Meszlényi Zoltán és Boldog Salkaházi Sára. A szentkúti mozaikkompozíció Isten szeretetének nagy művét és benne az ember szerepét jeleníti meg. A lorettói litániával, hálaadással, a kegytárgyak és a zarándokok megáldásával véget ért a Kisboldogasszony-napi búcsúi szertartás. Még bementünk a templomba hálát adni és elköszönni a Szűzanyától, majd lassan elindultunk hazafelé. A buszon még elmondtunk egy rózsafüzért, énekeltünk. Az utolsó strófnál hirtelen heves zápor támadt. Mondta is a sofőrünk, ez nem is eső, ez szentelt víz volt!

Léleekben megújulva, Szűzanyánk szeretetében megfürödve értünk haza. A nap eseményei ünnepi hangulatot keltek bennünk.

Egyik útítársunk csodálkozva mondotta Kövesdrez érve: vasárnap van (valójában hétfő volt), miért vannak ilyen sokan az utcán?

Ez az élmény sokáig megmarad bizonyosan mindannyiunkban. Adja Isten, hogy még sokszor átélhessük Égi Édesanyánk tiszteletére, Isten dicsőségére

Pap Józsefné

ZARÁNDOKLAT MEDUGORJÉBA A BÉKE KIRÁLYNŐJÉHEZ

Medugorje nyugat Hercegovinában, Mostartól délre helyezkedik el. Kis boszniai szegény falucska volt, mely korábban főként dohány és szőlőtermesztésből élt. Sziklás hegyes vidéken helyezkedik el, jelenlegi lakossága 4300 fő. A jelenések óta jelentősen megnövekedett az idegenforgalma, ma a világ harmadik leglátogatottabb helye, csaknem egymillió zárandok látogatja meg évente.

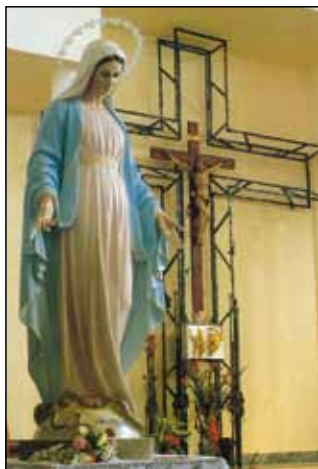
1. nap - Zárandok csoportunk 39 fővel indult Medugorjéba 2014. szeptember 7-én. Este hét óra körül szálltunk fel a buszra. Másnap dél körül értünk zárandokhelyünkre. Ez a nap szeptember 8-a a Kisboldogasszony napja. Útközben rózsafüzért imádkoztunk, szenténekeket énekeltünk. Kellemes családi panzióban történt elhelyezésünk. Rövid pihenő után, ellátogattunk a Cönákulumba (kiejtése Csenákoló – az utolsó lehetőségek háza). A Cönákulom Község elhagyatott, elégedetlen, kiábrándult, reményvesztett fiatalokat gyűjt össze, akik arra vágnak, hogy újból megtalálják magukat és az élet örömeit.

A község 1983-ban született Saluzzo (Olaszország) dombján, Elvira Petrozzi nővér alapításával. Elvira Isten szeretetébe vetett hittel kezdte el ezt a művet, amely mára már 20 testvériséget ölel magába Olaszországban és világszerte szétszórva (Franciaország, Horvátország, Bosznia-Hercegovina, Egyesült Államok, Brazília). A község egyszerű, családis életstílust ajánl azoknak a fiataloknak, akik itt újra felfedezik a munka ajándékát, a barátságot és a megtestesült Isten ígéje, Jézusba vetett hitet. A Medugorjei Cönákulumban egy délvidéki fiatalember Róbert elmesélte, hogyan került ide 17 évesen a

csak fiúk által lakott Cönákulumba. Jó családi körülmények között élt, jó tanuló, jó sportoló volt, de drogozott. Egy barátjától hallott a Cönákulumról és ide eljött és önkétesen belépett a közösségbe. A közösség jelmondata, imádság munka szeretet. Itt megtanulnak Istenben bízni, dolgozni és őszinte szívvel szeretni. Minden fizikai munkát még a legnehezebbeket is ők végzik el önállóan. A közösségi szellem azt jelenti, hogy az újonnan érkezőkre mindig egy idősebb társa vigyázz végtelen türelemmel kíséri minden útján. Szeretettel, aldozatkész munkával a közösség tagjává formálják. Itt vásároltam meg a Béke Királynője rózsafüzért, mely egy hiszekegyből és a hét tizedben egy miatyánk egy üdvözlégy és egy dicsőséget imádkozunk. A rózsafüzér vásárlásakor ajándékba kaptam egy könyvet, melynek címe, az AIDS –en túl, Nicola naplója – mely tartalmazza a kórházi ágyban lévő Nicola levelezését Elvira nővérral, utolsó küzdelmes napjait. Az Istenbe vetett hite segítette át a másvilágra. A látogatás után este szentségimádsáson vettünk részt, a Szent Jakab templom előtt, ahol a szabadtéri ülőhelyek zsúfolásig megteltek. A rózsafüzért a különböző nemzetiségűek

a saját nyelvükön mondták. Közben énekeltük az Ave Mariát.

2. nap - A fűzesabonyi Péter atyával másnap a **Podravka hegyre** a sziklás hegyi úton a jelenések hegyére mentünk fel. Rózsafüzért imádkoztunk útközben, míg el nem értünk a Szent Szűz szobrához. 1981. június 24. és július 3-a között 10 alkalommal, hat fiatalnak megjelent a Szűzanya, ott, ahol jelenleg ez a szobor áll. Égi Anyánk a Béke Királynőjének nevezte magát, négy Medugorjei üzenet-

ról tudunk, béke, megterés, imádság, és a bőjt. Mi, idősebbek nehezen kapaszkodtunk fel, de a Szűzanyához fohászzkodva kaptunk segítséget társainktól. Délben az erdélyi plébános Attila atya, meghívta a csoportunkat és a felvidéki Zsolt atya csoportját, az Örök Imádás kápolnába egy közös magyar misére. A három pap együtt misézett, ami rendkívül megható volt és Attila atya a szeretet és megbecsülés gondolatait fejegette prédikációjában, ami mindannyajunkat megérintett. Délután ellátogattunk Mostarba, egy boszniai mohamedán városkába ahol meglátogattunk egy muszlim temetőt. Rendkívül megrázott a 20-30 év közötti fiatal emberek síremlékei, akikért ott is imádkoztam. A városban láttunk mementóként lebombázott, ágyúval lelőtt épületeket, az újonnan épült házak között. Mennyi fájdalomról, halálról tudnának mesélni! Átsétáltunk az öreghídon, mely felújítása óta, a béke nemzetközi szimbóluma lett. Mikor megjöttünk, egy csodálatos vízeséshez látogattunk melyet a kis Plitvice –ként is emlegetnek.

3. nap - Szeptember 10-én kora reggel indultunk el **Krizavec hegyre** a keresztutat végigjárni. A Krizavec hegy magyarul a kereszt hegyét jelenti. Ez egy rendkívül meredek, sziklás hegy, 3 kilométer hosszú. Útközben a Szűzanya fájdalmát átérezve, álltunk meg a stációknál imádkozni. A rendkívüli nehéz úton fohászkodtam a Szűz Anyához, a Jóisten segítségét kértem, hogy ezt az utat megtehessem a családemért az ismerősökért-betegekért ajánlottam fel. Gondolataim ott jártak, hogy Krisztus keresztrefeszítéséhez vezető úton milyen megpróbáltatásokon mentek át, akik Őt elkísérték utolsó útjára. Nekem is birmom kellett ezt az utat, ez adott erőt, hogy én is végig csináljam. Ezt a világ egyik legnehezebben járható keresztútjának mondják.

A hegy tetején egy 12 méter magas, kőből készült betonfeszületet helyeztek el 540 méter magasságban, mely az esti óráktól kora hajnalig a sötétedés ideje alatt ki van világítva. A kereszten Jézus Krisztus 33-1933 szenvedésének, halálának, feltámadásának évfordulója van bevésve, 1934-ben szentelték fel a keresztet. Slavko Barbaric Ferences rendi atya, aki két évtizeden keresztül minden reggel fel-

ment a Krizavec hegyre, 2000. november 24-én szokásához híven a keresztutat vezette, esett az eső. Az ájtatosság befejezése után, miután megáldotta a zarándokokat, figyelmeztette az egybegyűlteket, vigyázzanak, el ne essenek a csúszós úton. Elindult lefelé úgy 15:30 óra tájban. Egyszerre megtorpant, felnézett az égbe és kilehelte lelkét. Megállt a szíve. Pénteki napon halt meg a Krizavecen végzett keresztúton abban az órában, amikor a Megváltónk is kilehelte lelkét. Pap volt a szó igaz értelmében, a Szűzanya misszionáriusa, halálának helyét ma kőtábla jelzi, 57 évesen halt meg.

Délben az Örök Imádás kápolnában együtt misézett a lelki vezetőnk Péter atya és a felvidéki Zsolt atya. Péter atya a Boldogságos Szűz Anyáról mondott rendkívül szép prédikációt és a mise végén közösen elénekeltük a pápai és a magyar Himnuszot. Délután átlátogattunk Horvátországba, lementünk az Adriához és fürdöttünk úszunk.

4. nap - Szeptember 11-én indultunk haza a bőkezű vendéglátónk a Milko panzió tulajdonosának bőséges reggeliztetése után. Meghatóan elbúcsúztunk tőle és elindultunk hazafelé. Útközben imádkoztunk, énekeltünk és néhány társunk elmesélte, hogy mit kapott ettől az úttól, mi érintette meg, hogy töltődtek fel. Ajándékba kaptunk lelki vezetőnkől egy Medugorjei imafüzetet, idegenvezetőnkől egy kék selyemsálat melyet egy piros fehér zöld gyűrűvel lehetett befűzni és bele volt vésve a Medugorje zarándokút 2014.09.08 tól – 2014.09.11-ig dátum. Péter atya a megvásárolt kegytárgyakat és ajándékokat megáldotta.

Visszaemlékezve megköszönöm a Jóistennek és a Boldogságos Szűzanyának, hogy ebben a csodálatos élményben lehetett részem, lelkiekben feltöltődve érkeztem haza. Hálás szívvel gondolok idegenvezetőnkre, gépkocsivezetőnkre, akiknek köszönhetjük a tanulságos történeteket és a biztonságos utat.

Ezúton köszönöm meg Dr. Dobos Gyula és Péter Atya áldozatos munkáját.

Minden zarándoktársamnak szívből kívánom, fohászzkodva a Béke Királynőjéhez hogy boldog, békés családi életük legyen Isten áldásával.

Nagné Nagy Katalin

Egy felejthetetlen nyári vasárnap

Nagyboldogasszony-i búcsúra mentünk Jászberény főtemplomába 39-en. Az ünnepi szentmisét Dr. Stella Leontin prépost kanonok főesperes plébános atya celebrálta Lóczi Tamás atyával és a világi diakónussal. E templom plébánosa Szántó József kanonok úr, aki köszöntötte a város vezetőit, az Egyházközség képviselőit, ministránsokat, cserkészeket és minden jelenlévőt. Az oltárkép gyönyörű: Mária elszenderedése, mélybemenetele és megkoronázása.

A prédikációban Leontin atya felsorolta Mária főbb ünnepeit: Sarlósboldogasszony, Nagyboldogasszony, Kisboldogasszony. I. István királyunk a pápától kapta a koronát, mivel utóda nem maradt, halála előtt koronáját és az országot felajánlotta a Szűzanya oltalmába, pártfogásába. Leontin atya végigvezette Mária életét a fogantatástól a mennybe vételéig. Gábor angyal megjelent Máriának és Ő igennel elvállalta az Istenanyaságot és a vele járó megpróbáltatásokat. Egyik vezérgondolata a prédikáción az, hogy Máriából sosem elég. A szeretet és alázat visz közelebb Istenhez.

Három templom tornyát ékesíti a korona a megdült kereszttel: Ipolybalog, Pozsony és Jászberény főtemplomát.

A szentmise végén körmenet következett, visszaérkezve Szentségi áldással és a Himnuszok eléneklésével ért véget a Nagyboldogasszonyi-búcsú. Ezután agapéra

hívtak bennünket Szántó József plébános atya.

2 órakor elimádkoztuk a Loretói litániát. Elbúcsúztunk a Szűzanyától és indultunk Jászárokszállásra a temetőbe Szántó Julika néni sírjához, ahol virággal, mécses gyújtással, imával, énekkel búcsúztunk, rá emlékezve a Mezőkövesden eltöltött 17 év szeretetére, jóságára, mellyel körülvelt bennünket. Ezután a mezőkövesdi szü-

letésű Gáspár Anna Ortolána nővér, Kertész Anna Aura nővér és Bakos Anna Lombertina nővér sírjaihoz mentünk, akik a mezőkövesdi Zárda iskolában tanítottak és az egyháznál szolgáltak. Itt is virággal, mécses gyújtással, imával, énekkel búcsúztunk, rájuk emlékezve.

Hazafelé indulás előtt egy-egy szentképet kaptunk Szántó József plébános atyától. Mi megköszönve a szeretetét, kedvességét, jó egészséget és Isten áldását kértük a további pápi szolgálatára.

A buszon elcsendesedve, imádkozva, felajánlva zarándokutunkat hazánk lelki megújulásáért, a menekültekért, mi magunkért és a világ békéért. Az Isten hazánkért térdelünk elődbe ének eléneklésével fejeztük be imáinkat.

Végül dallal köszöntünk el egymástól: Szeressük egymást gyerekek a Szív a legszebb kincs!

Ha az Isten éltet bennünket, jövőre egy másik Nagyboldogasszonyi búcsún találkozunk

Pető György Józsefné

Közös zarándoklat Lengyelországba *Együtt a karcagi hívekkel*

Október 13. és 15. között külföldi zarándoklaton vehettünk részt lengyel kegyhelyeken.

Utazásunk során gyönyörködhattunk a Felvidék változatos tájegységeiben, az ablakon kitekintve csodaszép templomokat, kápolnákat, várakat láttunk. Kassát, majd Eperjest

érintve elhaladtunk Szepes vára mellett is, majd Poprádhoz érve a Magas-Tátra lenyűgöző hegycsúcsait pillantottuk meg. Utközben az idegenvezetőnk rengeteg mesét a lengyel történelem kiemelkedő eseményeiről, nevezetes városairól, műemlékeiről, kegyhelyeiről, legendáiról, a lengyel-ma-

gyar barátságáról, történelmünk közös vonásairól, a lengyel nép mély katolikus hitéről, s a néhai Szentatya, II. János Pál életéről, a vele kapcsolatos csodákról és zarándokútjairól. Gulyás Zsolt atya lelki vezetésével pedig rózsafüzért mondtunk, imádkoztunk, énekeltünk, ahogy egy-egy szent hely felé közeledtünk.

Utunk első állomása Wadowice volt, II. János Pál pápa szülővárosa. A város főtere a szentté avatott pápa nevét viseli, s itt található az a bazilika, ahol 1920. június 20-án megkeresztelték Karol Wojtylát, s itt is ministrált évekig. Százezrek keresik fel évente e kegyhelyet, ahol Pio atya és Kolbe atya relikviái is láthatók. Felemelő érzés volt számunkra, hogy Zsolt atya misét mutathatott be e zarándokhelyen. A templom tözsomszédságában áll II. János Pál szülőháza, amely ma múzeumként működik, s méltó emléket állít a néhai pápa lengyelországi életének és munkásságának. Az a lakrész, ahol hajdan a Wojtyla család lakott, eredeti berendezéssel látható. A kiállítási termekben megtekintettük Karol Wojtyla egykori személyes tárgyait, kéziratait és 1978. október 16. előtt kiadott műveit. Rengeteg fotó őrzi gyermekkorát, iskolás és egyetemli éveit, papi és püspöki szolgálatát. A múzeumban olyan érzésünk volt, mintha a Szentatya ott lenne velünk!

Estére megérkeztünk Wieliczkába, a szállásunkra. Másnap innen indultunk Czestochowába, a Szűzanya kegyhelyére, Jasna Górába. A Jasna Góra-i pálos kolostor (ma-

gyarul Fényes Hegy) Lengyelország legnagyobb tisztelettől övezett zarándokhelye. Az épületegyüttes gótikus és barokk stílusú, a lengyel vallási és nemzeti szabadság szimbóluma. Itt található Európa egyik legismertebb Szűz Mária-ábrázolása, a czestochowai Fekete Madonna ikon, amely az 1382-es alapításkor kerülhetett a kolostorba. A legenda szerint maga Szent Lukács evangélista festette a képet. Jasna Góra évszázadok óta zarándokhely, hiszen Szűz Mária jelenlétének és a Mária-ikonnak számos csodát tulajdonítanak. Egyik közülük így szól: az 1655-ös svéd invázió idején a kolostor maroknyi védője (260 fő) sikerrel szorította vissza a 3000 fős svéd sereg támadását. Ezután II. János Kázmér lengyel király ünnepélyesen felajánlotta országát a Szent Szűznek, s egész birodalma patrónájává választotta őt. II. János Pál pápa ugyancsak itt ajánlotta Mária oltalmába pásztori küldetését híres jelmondatával: „Totus Tuus, Maria! – Egészen Tiéd vagyok, Mária!”

Megható érzés volt körbejárni a kegykápolnát, ahol a Fekete Madonna-ikon látható karjában a gyermek Jézussal. A kolostoregyüttesben sok-sok kápolna található, s az egyikben újabb misét celebrálhatott Zsolt atya. Találkoztunk másik magyar csoporttal is, és az ő szentmiséjükön is részt vettünk. Ezután végigsétáltunk a kegyhelyen, a kiállító termeken (lovagterem, kincstár), megnéztük a szabadtéri oltárt, Kordecki atya emlékművét.

Hazafelé szállásunkra megnéztünk egy filmet, amely egy nápolyi orvos életéről szól (A szeretet gyógyít – Giuseppe

Moscati, a szegények orvosa). Másnap reggel korán indultunk haza, Zakopánéig meg sem álltunk. Zakopane Lengyelország legmagasabb pontján fekszik a Magas-Tátra hegycsúcsainak ölelésében. Fenséges a táj, s itt minden Iakos katolikus! Híres fatemplomában közösen imádkoztunk, énekeltünk, majd el látogattunk a hírességek temetőjébe. Ezután megcsodáltuk a Fatimai Szűz templomát, melyet II. János Pál pápa szentelt fel. Egyik csodaszép kápolnájában Zsolt atya misézett, s hála adtunk az Úrnak, hogy részt vehettünk e zarándoklaton. A buszra szállva újabb rózsafüzért mondtunk, imádkoztunk.

Útban hazafelé megálltunk Löcsén, Szepes városmege egykori székhelyén. Körbejártuk az 1300-as évek derekán épült Szent Jakab templomot, amely világhírű 8 szárnyas oltáróról. Közülük a legszebb a Szent Jakab apostol főoltár, amely a világ legmagasabb gótikus oltára (18 méter magas!). Ezután sétát tettünk Löcse főterén, ahol meghatározó épület a városháza, s amely mellett áll a szégyenketrec, ahová a perlekedő, nyelves asszonyokat zárták be. (Még szerencse, hogy manapság nem működik!)

Késő estére értünk haza lengyelországba feltöltődve. Hálaosan köszönjük a lehetőséget Gánóczyné Marikának és Gulyás Zsolt atyának, hogy eljuthattunk e híres kegyhelyekre.

Tóthné Farkas Edit
tanár, Szt. István Kat. Isk.

Zarándokúton jártunk

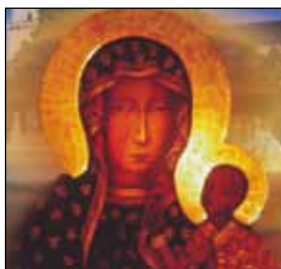
2014. október 13-án a mezőkövesdi, karcagi, kenderesi, kunmadarasi katolikus hívek kis csoportja zarándokútra indult Lengyelország vallási központjába. Lelki vezetőnk Gulyás Zsolt Atya karcagi plébános volt.

Első utunk Wadowicébe, a 20000 lelket számláló kisvárosba vezetett, amely Szent II. János Pál Pápa szülőhelye. Ebben a városban töltötte ifjúságát, itt végezte elemi és középiskoláit. Az újszülött Karol Wojtylát itt keresztelték meg a főtéren álló 15. századi Szűzanya templomban. A templom megtekintése után misén vettünk részt és az otthon maradt szereteteinkért, egyházközségünkért, hazánkért és azokért is imádkoztunk, akik már többé nem indulhatnak hasonló zarándokútra. Ezt követően sétára indultunk a város főterére, ahol láthattuk Szent II. János Pál Pápa templom mellett álló szobrát és a tér járókövein feltüntetett helyeket, országokat, városokat, melyeket az „utazó pápa” több, mint 100 utazása során meglátogatott. Szent Péter Apostol 263. utódát 1978. október 16-án választották pápává, és látogatásunk csaknem egybeesett az évforduló napjával. A templom mellett álló lakóépület első emeletén található a Wojtyla család lakása, amelyben eredeti berendezési tárgyaikat, valamint személyes viseleti és használati eszközeiket láthattunk. Ma az egész épület szépen felújított, gazdag anyaggal rendelkező múzeum. Idegenvezetés keretében hallhattuk a Pápa hangját, láthattuk kézírását, életútját bemutató dokumentumokat, képeket. Éléményekkel gazdagodva vacsoránkat és éjszakai pihenőnket Wieliczkan, a világ egyik legrégebbi sóbányája szomszédságában álló hotelben töltöttük.

Másnap a legfontosabb lengyel Mária kegyhely, Chestochowa felé vettük az irányt. A világ minden tájáról nagyon sok zarándok érkezik ide a 293 méter magas dombon álló Jasna Góra –kolostorba, amelyet a Magyarországról származó Pálos szerzetesek alapítottak 1382-ben. A hely a budai Fényes Hegy

után kapta elnevezését. A kolostor főbejárata a II. János Pál Pápa kapu. Az odavezető úton a magyar pálosok emlékezetére a magyar zászló a legelső a nemzetek zászlói között. A Szűzanya kápolnában ezüsttel díszített ébenfa oltáron látható a II. János Pál pápa elleni merénylet során viselt és átlőtt papi öv (cingulus), a középpontban a csodatévő Mária kegykép, jobb oldalán az arany rózsza, amelyet II. János Pál pápa ajándékozott a kolostornak. A kegykép a gyermek Jézust kezében tartó Szűzanyát ábrázolja, akinek öltözetét kék alapon Anjou liliomok díszítik. Ez az eredetinek tartott ábrázolás, ezt egy pálos szerzetes mondta el nekünk. Az ikont Magyarország nádora, Nagy Lajos király rokona, opolei Wladyslaw, Lengyelország későbbi helytartója ajándékozta a lengyeleknek. Rablótámadások során a kegyképet több helyen megsértették, darabokra törték, vágásokat ejtettek a Szűzanya arcán. A sérülés nyoma ma, a gondos restaurálás után is látható. A restaurálást Jagello Ulászló és felesége a magyar származású Hedvig végeztette el. 1655 táján a kolostor 170 katonája, 20 nemes és mindössze 70 szerzetes megvédte a szent helyet a kb. 3000 főt számláló svéd inváziótól. A későbbiekben több támadástól is megmenekült a város és a kolostor. A győzelmet a Szűzanya oltalmának és közbenjárásának tulajdonítják. 1656-ban János Kázmér király lembergi esküjében hátlából a kép, a kolostor és az ország megmeneküléséért Lengyelország Királynőjének nevezte a Jasna Gorai Szűzanyát. 1717-ben XI. Kelemen pápa koronát ajándékozott a kegyképnek. Az ünnepélyes koronázás megerősítette Mária királynői szerepét a lengyel Egyház életében. II. János Pál pápa itt ajánlotta Mária oltalmába pásztori küldetését, híres jelmondatával: „Egészen a Tiéd, Totus Tuus.” A Fekete Madonna kegykép sorsa így végérvényesen összefonódott a világ első és eddig egyetlen lengyel pápája II. János Pál pápaságával, valamint később a Szolidaritás mozga-

lom és annak vezetője Lech Walesa tevékenységével, a szabad lengyelséggel is. Hálából az idők folyamán a kegykép több öltözetet is kapott, gyémántokkal, rubintokkal, gyöngyökkel, gránáttal és türkizekkel díszítve. A barokk templom falain és a múzeumban is számtalan hála- és fogadalmi ajándék látható. Láto-

A fekete Madonna

gatásunk során Zsolt Atya misét mutatott be egy szép kápolnában, ahol csendben imádkozhattunk. Később folytattuk a számos látnivaló megtekintését. A Lovagteremben a Pápa több relikviáját és a múzeumban nagyon szép, értékes kiállítást láthattunk. Időközben idegenvezetőnk, Robi számos tudnivalóval gazdagított bennünket az autóbussen és minden egyes helyszínen. A lengyel testvérek mindenhol készséggel biztosítottak miseruhát, a misézéshez szükséges feltételeket és helyszínt Zsolt Atya, valamint segítőtje, János és a csoportunk számára. A felemelő élmények után kellemes vacsora és pihenés várt ránk ismét a Hotel Galicijában

A következő nap Zakopane felé vettük az irányt. A felhőkből kezdetben csak fel-felbukkantak a Tátra hegycsúcsai, később a nap is kisütött. Útközben idegenvezetőnk sokat mesélt a gorálokról. Ez a kb. 200000 fős népcsoport főként Zakopane térségében él, őrzi népszokásait, népviseletét, nyelvjarását és különösen szoros kapcsolatban áll a természettel. Népművészetük fontos eleme az asztalosság és ácsmesterség. Házaik fából épülnek egyetlen szög felhasználása nélkül, kezdetben földszintesek, de ma már többszintesek épülnek. Láttunk is ezekből néhányat és megnéztük a régi Szent Klement fatemplomot valamint a mellette található temetőt, ahol a Zakopane turizmusának fellendítésén sokat fáradó emberek különös, fából faragott síremlékei őrzik a múltat. A nap kiemelkedő eseménye a Fatimai Szűzanya tiszteletére emelt templom látogatása volt. A Szűzanya szobrot Fatima püspöke ajándékozta a templomnak. A

kívül modern épület a II. János Pál pápa ellen 1981-ben elkövetett merénylet, majd csodával határos felgyógyulása után épült. Pompás színes ablakokkal, csodálatos, szépen faragott fenyőfából készült belső díszítő elemeivel igazán különleges látvány. Hasonlóképp a kis kápolna is, ahol Zsolt Atya misézett. A temp-

lomot körülvevő rendezett parkban a kálvária mentén elstéltünk a pápai szabadtéri oltárhoz és megálltunk a Pápa szobránál. Szinte hallottuk híres üzenetét:” Ne féljetek!”

Ezt követően rövid szabadidőt töltöttünk a helyi kézműves- és sajt piacon. Maradtunk volna még, de hazafelé várt ránk egy újabb látnivaló Lőcsén, így folytattuk utunkat. A magas védőfallal körbevett várost a Kassai kapun át közelítettük meg. A Szent Jakab templom a XIV. században épült gótikus templom, melynek megtekintésére 15-20 percet engedélyezett a helyi hivatalnok. A templom gótikus főoltára a legmagasabb a világon, s bár éppen felállványozva restaurálás alatt áll, Robi minden tőle telhetőt megtett, hogy láttassa velünk és részletesen leírta a látnivalókat. Még több kisebb, hasonló stílusú, fára festett, aranyozással és ezüsttel díszített oltárképet is megnézhattunk, melyek a templom oszlopain vannak elhelyezve. A templom látogatását követően utunkat a buszban folytattuk és az ekkor már szakadó esőben járművünk tett még egy kört, hogy láthassuk a városházát, a közeli szép házakat és a Jókai regényéből is ismert löcsei fehér asszony szütyenketrecét.

Szép élményekkel gazdagodva, lelkiileg feltöltődve érkezünk haza.

Köszönet ezért az útert lelkipásztorunknak, Zsolt Atyának, Gánóczyné Marikának, idegenvezetőnknek, Robinak, a gépkocsivezetőknek és mindazoknak, akik a szervezésben részt vettek, ellátásunkról gondoskodtak!

Karcag, 2014. október 20.

Dicsérettessék a Jézus Krisztus!

Dr. Perge Judit
Karcag

**Hangsúlyt kaptak a művészetek, a zene, a festészet.
Íme ezekről a programokról.**

(szerkesztő)

Az Ars Sacra Fesztiválról

A mezőkövesdi Szent László-templom is bekapcsolódott abba az országos rendezvénysorozatba, amely 2014. szept. 19-21. között zajlott.

A Kulturális Örökség Napjai keretén belül, (VIII. Szakrális Művészetek Hete) az Ars Sacra Fesztivál részeként, a Nyitott Templomok Napja egyházközségünkben szept. 20-án volt.

Az érdeklődők megnézték a templom freskóit, mely Takács István, a „matyó Tiziano” életművének kiemelkedő jelentőségű alkotása.

Ugyancsak nyitott ajtó várta a Városi Galériába látogatókat, akik a Takács István életmű-kiállítás darabjaiban gyönyörködhettek.

A rendezvényt Dr. Medveggy János apát-plébános nyitotta meg, aki az Ars Sacra – Szent Művészet – lényegét a templomunkban látható szakrális alkotásokon keresztül vázolta.

Az elmélkedéssel egybekötött egyházzenei áhítat a cseh származású J. K. Kuchar „G-moll Fantázia” c. művével vette kezdetét, melyet templomunk kántora, Mozer János karnagy adott elő orgonán. Ezután Medveggy atya felvezette a következő

monumentális zenedarab tartalmát, melyhez az elmélkedést kapcsolta. A zenemű hallgatása alatt a Megváltó Jézusra gondoljunk, a Jó Pásztorra, aki megmutatja az igaz utat, aki hallatja a hangját, gyógyítja a nyáját, az elveszettet megkeresi és visszaviszi övéihez a közösségekbe. Jézus példát mutat szelídségből, és a szolgálatvállalás alázatából; magához hívja az elfáradtakat, hogy nála felüdülést találjanak. Az elmélkedéshez Izajás próféta könyvéből és Máté evangéliumából hallottunk idézeteket. Ebből már nem is olyan nehéz kitalálni, hogy Haendel „Messiás” című oratóriumáról van szó, melyből Áriát hallottunk Mozerné Horga Stefánia előadásában angol nyelven, s közben kivetítón olvashattuk a magyar nyelvű szöveget. (A szerző német származású. 1741-ben írta a *Messiást* angliai tartózkodása idején. Mindössze 24 nap alatt készült el vele egy dublini jótékonysági koncertre, ahol akkora sikere volt, hogy az előadást Londonban meg kellett ismételni.)

A következő szakaszban a Boldogságos Szűz Máriáról elméltünk és meghallgattuk Johann Pachelbel

D-dúr „Kánon” c. művét, melynek rendkívül fülbe-mászó dallamait a nagyközönség viszonylag későn, az 1980-as években (a mű születése után kb. 300 évvel) ismerhette meg, mint az „Átlagemberek” c. film kísérőzenéjét. (A szerző eredetileg három hegedűre és kontinuíóra komponálta művét. Tökéletes pontossággal körülhatárolt dallamíveivel előfutára Bach briliáns kánonjainak.) Templomunk új orgonája Mozer karnagy újjainak engedelmességgel tökéletesen visszhangozta a kánont.

Az Istenanyára, Máriára gondolunk, miközben hallgatjuk Liszt remekét, az „Ave, maris stella” című opuszát, Stefi művésznő előadásában, latinul. Az elmélkedést útmutatásával segítette Plébánosunk, és a vetítőről olvasott magyar nyelvű szöveg: „*Tengernek csillaga/ Isten édesanya/ üdvözlégy mindig szűz/ menny boldog kapuja...*” Az elmélkedő lelki szemei előtt megjelenik a Napbaöltözött Asszony a Jelenések Könyvéből. Úgy gondolunk Máriára, mint szószólónkra, segítőnkre, oltalmazónkra. Ő a közvetítő az ember, az Egyház és Jézus Krisztus között. Ő a

A gyermek Jézus a templomban

„Miért kerestek engem?”

mi Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk. (Szent Gellért szorgalmazta, hogy a Szűzanyát magyarul Boldogasszonynak nevezzék. Mária szeplőtelen fogantatásában párhuzamot láttak őseink Emese Turul madártól történő fogantatásával, az Árpád-nemzetség származásával; az angyali üdvözléssel pedig Emese álma rokonítható.)

Ars Sacra, Szent Művészet. Gondolatban szinte leltárszerűen számba veszem, hogy mikor, hol, és hányszor láttam megörökítve Máriát: karácsonyi jelenetekben a kis Jézussal; Józseffel; a három bölcsessel; pásztorokkal; az apostolokkal a cönákulumban; pieta-képeken; szobrokon a kereszt alatt vagy mellett; földgömbön állva, amint a

fogyó hold sarlóját és a kigyó fejét tiporja; vagy kedvenc Takács-képemen, amelyet a matyó művész Lukács evangéliuma alapján festett meg, s amelyről csak kevesen tudják, hogy Jézus messiási öntudata itt mutatkozik meg legelőször félreérthetetlenül. Eszembe jut a gazdag Mária-vers gyűjteményem, amelyet esténként olvasgatok, a szebbnél-szebb Mária-énekek, s a sok-sok Mária-ima. Igazán gazdag a szakrális művészet tárháza, megérdemelné, hogy az emberek értékrendjében a rangjának megfelelő helyre kerüljön.

Mozer karnagy szemmel láthatóan minden kínálkozó alkalmat megragad, hogy eljátszhassa kedvenc darabját, Koloss István „Szent István Fantázia” c. művét. Ezt a

nagyszabású művet a műsor végére tartogatta a rendezvény méltó befejezéséként. Ez a mű valóban alkalmas arra, hogy egy orgonista bizonyítsa, hogy mit tud. A hangszerek királynője, a mű és a művész szerencsés találkozásának voltunk tanúi. Ebben az orgonaműben többször is felhangzik a közismert himnikus ének dallama: „Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga/ Ki voltál valaha országunk istájpja...” Erre a motívumra épül a Fantázia.

Máriáról és Szent Istvánról elmélkedek miközben hallgatom a zenét. Benső világomban látom a Napbaöltözött Asszonyt, amint apostoli királyunk felajánlja neki a Magyar Szent Koronát; Nagymagyarországot a Boldogságos Szűz oltalmába ajánlotta, s innentől kezdve visszavonhatatlanul örökös királynőnk, a magyarság uralkodója; a Magyarok Nagyasszonya.

A Szent Művészet igaz, jó és szép – a létrend hármas oszlopán nyugszik. „Az ars sacra fogalmában találkozik a művészi szinten megvalósult alkotás és annak alkotója, valamint a befogadó szent hely, tér, vagy cselekmény, s ez utóbbi teszi szentté magát a művészetet és annak alkotásait.” (Bánhegyi Miksa)

K. Dudás Mária

Takács Istvánról még többet!

Helytörténeti előadásorozatra érkezünk a Könyvtár olvasó termébe. Állványon a Matyókirálynő sejtelmes titkokat őrző mosolyával fogadott. A vetítőállványt mesterien kihímzett matyóterítővel borították. Kiről is szólhat az így előkészített teremben az előadás, mint a matyók leghíresebb, legtermékenyebb, erős katolikus hitű festőjéről: Takács Istvánról.

Az előadó Laczkó Pető Mihály festőművész tanár. Úgy kb. 30 évvel ezelőtt a Takács család Laczkó Pető Mihályra bízta az elhunyt festőművész hagyatékának rendszerezését, feldolgozását, megőrzését. Létrehozta a Takács István Alapítványt. Alapító tagok közül két személyt emelt ki. Mégpedig Jéger Károly atyát aki, teljes segítséget nyújtott a fiatal L.P. Mihálynak. Továbbá Bán József tanár urat, aki az írásbeli anyagokat kezelte, valamint Takács Istvánnal a személyes ismeretségük élményanyagát is az Alapítvány rendelkezésére bocsájtotta. Természetesen több segítő kellet, hogy az életmű anyagát méltó-

képpen kezeljék. Laczkó Pető Mihály hosszú küzdelmekkel teli éveken keresztül mélyen hitte, hogy a Takács életműve városunkban van a helye. Áldozatos munkáját siker koronázta, most már a látogatóknak méltathatja az általa nagyon tisztelt Takács István.

Visszatérve az előadásra, L. P. Mihály olyan lelkesen, olyan szakértelemmel, olyan sugárzó szeretettel beszélt Takács István festményeiről, munkásságáról, életéről - holott személyesen nem ismerte őt. Felhívta a figyelmünket arra is, hogy Takács István festményein a fehérnek is számtalan árnyalata van. Rácsodálkoztunk, hogy a havas táj Takács István esetjétől milyen „színes”.

Diavetítés következett. Olyan képek tárultak szemünk elé melyeket a Galériában nem láthattunk. Felfedeztük, hogy a festőnek rengeteg előtanulmányra volt szüksége ahhoz, hogy a nagy mű, a kész festmény tökéletességében szemünket gyönyörködtesse.

A diákon láttuk Takács István matyórózsa rajzait, melyek különlegesek, változatosak, szépségesek, előadónk szerint vetélkednek a híres matyó íróasszonyok munkáival. A népi motívumokat felhasználta a ruhatervek díszítő elemeként. Napjainkban, hogy divatba jött a matyórózsa hímzés alkalmazása mindenféle ruhadarabon, a mai divattervezők bátran meríthetnének Takács István terveiből, rózsáiból.

Az előadás és a gondosan összeválogatott vetített diaképek számos értékes, különleges információval gazdagítottak Takács István művészetével kapcsolatban. Láthattunk sok kéz, fej, arc, ruha, fodor tanulmányt, rajzot. A hallgatóság nevében hálás köszönetünket fejezzük ki Laczkó Pető Mihálynak, aki elköteleződött Takács István művészetére iránt. Kívánunk sok erőt, jó egészséget, kívánjuk, hogy lelkesedése csak erősödjön nagy elődje irányában.

Áldás legyen életére, munkásságára!

Kasza Lajosné

**A szeptemberi csengőszó munkára, tanulni hívott sok-sok diákot. Az
alábbi írásból megtudja minden gyerek hogy bizony tanulni érdemes!
(szerkesztő)**

BECSENGETTEK

Tanévkezdés immáron harmadik alkalommal a Mezőkövesdi Széchenyi István Katolikus Szakképző Iskolában.

A szívszorítóan megszépült Szent László Templomunkban a tanévnyitó szentmisét dr. Medvegy János apát plébános és iskolánk új érseki megbízottja Vadászi László atya celebrálták az ünnepi öltözetet öltött fiataloknak.

Új tanév, friss lendület, hittel teli várakozás szülőknek, tanulóknak, pedagógusoknak. Vajon az általános és a szakmai tudás elméletének és gyakorlatának megszervezése mellett a Szentlélek ereje, a Jóisten és a papi szolgálóinak áldástöbblete mennyire lesz elég a boldog jövőképhez? Kérdezzük valamennyien önmagunktól. Gyermeküket szerető, őket segítő szándékuk mellett megnyugodhatnak Kedves Szülők, Nagyszülők. Jól döntöttek – közö-

sen a család – mikor iskolánkat választották. Ez év szeptemberétől az elsős tanulóink felvételi átlaga kiemelkedő, és nemcsak a külön pénzbeli ösztöndíjas hiányszakmák esetén. A cégek által szinte mind a 12 szakmánk keresett, köztük az érettségire épülő technikusoké is. Ezért maradhatott a tanulólétszámunk – hála Istennek – 800 fő fölött az idén is. Szeretett Hazánk

ismét bizalmat kapott, szakértő kormánya azt a szakképzési jövő irányt tűzi ki célul, amely úton a mi Széchenyi Katolikus Iskolánk több éve halad. Közel 50 céggel, vállalkozással karöltve gyakorlatias, eladható tudást szeretnénk átadni, a szakemberhiányt mérsékelni. A nyár végén elkezdődött iskolánk teljes külső hőszigetelése, ajtó, ablak és fűtési rendszerének cse-

réje. Az energetikai pályázaton fenntartónk az Egri főegyházmegye 150 millió forintot nyert. Ezzel nemcsak lelkületünk, belső hitbéli életünk, hanem külső szép megjelenésünk is egyre vonzóbbá, népszerűbbé teszi iskolánkat. Fohászaink, imáink, könyörgéseink meghallgatásra találtak. Kato-

likus Egyházmegyénk, Érsek Úr, új utakat kereső, a fiatalokat helyes irányba terelő szándéka megvalósulni látszik mind a 40 általa fenntartott, irányított intézményben.

Isten áldja meg minden lépését annak, aki mindezt imáiba foglalja, vagy munkájával tevőlegesen, meggyőződéssel tesz is érte.

Boldogságot, szeretetet, sikereket, hitet hozó tanévet kívánok intézményünk minden lelkes polgárának az iskolavezetőség nevében.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Csirmaz István
igazgató

Érdeemes tanulni?!

Gyakran felteszem magamban ezt a kérdést. Főleg azokon a napokon, amikor másnapra sok a házi feladat. Arra gondolok, hogy milyen jó lenne, ha felnőtt lennék, mert akkor nem kellene állandóan a tanulással foglalkozni. Maradna egy csomó időm más dolgokra. Aztán amikor kevesebb a tanulni való és még hasznát is látom a sok tanulásnak, másképp gondolkodom erről.

Az elmúlt tanévben, azon kívül, hogy egyik napról a másikra készültem, több tanulmányi versenyen is részt vettem. Ezekre a felkészülés több időt vesz igénybe. Szerencsére a tanárain nagyon sok plusz információval látnak el és lelkiismeretesen készítenek fel egy-egy versenyre. Aztán az elért eredmények kárpótolnak, hiszen kellemes érzés, ha a versenyeken jó helyezéseket érek el. A legtöbbször az erkölcsi elismerésen kívül más jutalmat nem kapok, de valahogy mégis lesz valami kézzelfogható eredmény. Így volt ez az idén nyáron is, amikor a győri Kazinczy Anyanyelvi táborozást ajándékként kaptam. Itt nemcsak az anyanyelvvvel kapcsolatos előadásokon vehettünk részt,

hanem felkészítést kaphattunk a különböző versenyekre, valamint kulturális és szórakoztató programokon is részt vehettünk. Az előadók mind a magyar nyelv híres művelője. Két előadás volt, ami számomra érdekes volt, az egyik előadója Dr. Balázs Géza nyelvész volt, aki fotókövetésével színesítette az előadását. A másik program egy igazságügyi nyelvész beszámolója volt. Ő elmesélte, hogy az ő feladata például egy-egy zsaroló levél vizsgálatánál, megállapítani, hogy a gyanúsított írhatta-e a levelet vagy sem. Ezt a nyelvhasználat, a szófordulat és a nyelvjárás vizsgálatával lehet megállapítani.

Egy másik élmény, amit az iskolámnak köszönhetek, egy látogatás az Ope-rában. Donizetti Szerelmi bájját nézhettem meg, ami nagy hatással volt rám, majd egy kiállításra is eljutottam a Művészetek Házába.

Ha ezeket a dolgokat is számításba veszem, akkor a címben feltett kérdésre határozott IGEN-nel tudok válaszolni.

Ongai Kata
Dobó István Gimnázium 9. osztály

Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassza!

Követendő példák

*Hócza Adrienn és
Bertha Máté
(aug. 9.)*

*Heyns Tarryn (a dél-afrikai
leány) és Puzsár Marcell
(aug. 16.)*

*Csirmaz Eszter és
Panyi József
(szept. 6.)*

Kedves fiatal párok mondták ki az IGEN-t, kötötték szentségi házasságot. Három testvér gyermekei ők, ami külön öröm a nagy családban. Csirmaz Éva fia: Bertha Máté, Csirmaz Borika fia: Puzsár Marcell és Csirmaz József lánya: Eszter választottjaikkal álltak oltár elé. Szeretettel köszöntjük őket, kívánunk mindannyiuknak hosszú, boldog családi életet!

A köszöntő szavak mellé jár néhány megszívlelendő tanács is, olyan házaspároktól, akik sok évvel ezelőtt fogadtak egymásnak örök hűséget.

Kedves Fiatalok! Olvassátok figyelemmel!

(szerkesztő)

A házasság célja a MI, a két ember összeolvadása egy életközösséggé, amelyben kialakítják saját nyelvezetüket, megfogalmazzák saját értékrendszerüket, megteremtik saját kultúrájukat. E közös élet kialakításában a szeretet segít. A házasságban három fajta szeretetnek kell megvalósulnia ahhoz, hogy a kapcsolat valóban tartós legyen. A háromfajta szeretet: a szen-

A házasság

vedély – a szeretet testi oldala, az intimitás – a szeretet érzelmi oldala, és az elköteleződés – a szeretet értelmi oldala. A házasságban mindháromra szükség van, ha csak egyik is hiányzik, a kapcsolat ingatagá válik.

Az IGEN kimondása után az egész élet előttünk áll, és min-

dent megvalósíthatunk benne, amiről csak álmodtunk. A jó házasság két ember közös munkájának együttes eredménye.

Kedves Fiatalok!

Ápoljátok a kapcsolatotokat. Akarjátok megtartani egymást! Maradjatok kíváncsiak egymásra. Egymás mellett döntöttetek: tartsátok meg egymást ebben a dön-

tésben. Tanuljátok meg, hogy a házasság az alázat iskolája. Tapasztaljátok meg, hogy a házasság az ujjongó öröm lehetősége.

Isten nagyon szeretne ben-

neteket boldoggá tenni! Ezért ajándékozott meg a kedveseddel, aki elfogad, értékel, és aki mellett szárnyaid nőnek, olyan források fakadnak fel a szívedben, amelyekről nem is

tudtál! A szeretet teremtő melegeben mindketten kibontakoztok! Igazából Isten csodaszép szerelmes levele vagy a kedvesed számára.

Árvai Tamás és Pirooska

Házasságunkról-röviden

A legnagyobb szentségek egyike számunkra a házasság. Házasságkötéskor szerelmünk esküjének szavai őrzik, a jegygyűrű pedig jelképezi azt a szeretetet, ami körbevesz bennünket anélkül, hogy gúzsba kötné. A házasság szeretettel teljességében élni -- áldás két ember számára.

Szüleink példamutató házassága minta, és egyben követendő példa saját magunk és gyermekeink számára is. A Jóisten szeretete, egymás szeretete jelenti a mi családunk szeretetközösségét, házasságunk jövőjét.

„Köszönöm, hogy szeretsz.

Jószágot apró tettei

mécsvilágként lobbannak fel

a szürke hétköznapiakban.

Simogat az érzés, hogy

otthon vagyok a szívedben.”

/Simon András/

Agócs László és Andrea

Mit jelent számomra a házasság?

A házasság számomra életem egyik legfontosabb és legmeghatározóbb döntése.

25 évesen (8 évi ismeretség után) döntöttem úgy, hogy feleségül megyek véglegényemhez. Kedves, egyedi humorú, intelligens, megbízható embert ismertem meg benne. Úgy éreztem, hogy rábízhatom magam, és képesek leszünk együtt munkálkodva egy családot alkotni és alapítani. Itt az **együtt munkálkodást** kiemelném.

Ma, 22 évi házasság után is munkálkodunk azon, hogy a házasságunk kiegyensúlyozott legyen. Hiszen lehet, hogy könnyebbnek tűnne néhány probléma esetén tovább állni, de az autót sem dobjuk a szemétdombra, ha meghibásodik, hanem elvisszük a szervizbe megjavíttatni. Minnyivel inkább igaznak kell lennie ennek egy házasságra, hiszen az sokkal értékesebb,

mint egy autó. Dolgoznunk kell érte! Nekünk is, nektek is, mindenkinek!

Kedves fiatalok!

Ne legyenek illúzióitok! A házasságkötéssel nem fognak megváltozni párotok negatív tulajdonságai, rossz szokásai. Azokkal együtt kell elfogadnotok, szeretnetek őt. Nem fogtok védőoltást kapni az ellen sem, hogy később másba ne legyetek szerelmesek. Ha „csak szerelemből” köttök házasságot, könnyen bajba kerülhettek. Az ember élete során sokszor „halálosan” szerelemben eshet, mégsem lehet mindenkinek a házastársa. (Élettársa sem!). Az érzések, amelyek feltörnek bennetek – természetesen. Ezért nem vagytok felelősek. De azért, amit ezekkel az érzésekkel kezdtek, amit tesztelt, azért már igen! Haragudhatsz egy emberre, mert felbosszantott, vagy megbántott – ez egy ter-

mészetes érzés, ezért nem vagy felelős. De ha a haragodtól indítva kitekered a nyakát ahelyett, hogy tisztáznád vele a problémádat, azért már FELELŐS VAGY!

Én ELKÖTELEZŐDTEM. Te el mersz köteleződni? ELKÖTELEZŐDÉS!!! – a bűvös szó, amelytől ma oly sok ember retteg! Pedig e nélkül még a napi munkánkat sem tudjuk kitartóan és eredményesen megcsinálni. Hát még a házasságunkat! Nap, mint nap, dolgoznunk kell érte! Tudatosan! Hiszen a hűség és a szeretet tudatos döntés a társunk mellett! Senki ne ringassa magát illúziókban, hogy megy ez neki magától is! Nem megy! Tenni kell érte!

Ehhez a munkához kívánom mindenkinek az őszinte elköteleződést, a kitartást és Isten bőséges áldását!

Szeretettel: **Tóth Tímea**
Mezőkövesd, 2014. 10. 18.

November 5-én, Imre napon emlékezünk a fiatalok védőszentjére, Szent Imrére. Öröm, hogy városunkban az egyik iskola az ő nevét viseli, s az itt tanuló gyerekekre „vigyáz” a szép szobor.

„...Kereszténynek lenni nagy dolog, szent dolog: el kell zárándokolni Szent Istvánhoz, hogy megtanuljuk tőle. De még ez sem elég. El kell menni a lélek hőisének, Imrének sírjához is, meg kell tanulnunk tőle, hogy nem lehet igazán keresztény az, aki nem vállalja valamilyen formában a hősiességet is. Harcosok nem mind lehetünk, vértanúknak aligha kell lennünk, holtig való fogadalmas szüzességre csak kevesen vannak kiválasztva, de a keresztény lélek hősiességére mindnyájan hivatva vagyunk: hogy egyre jobbra, többre törjünk, hogy úrrá legyünk önmagunkon, hogy önérdek, kényelem, sőt – ha kell – egy ellenséges világ ellenére is vállaljuk becsületos, tevékeny szolgálatát annak, amit jónak, nagyoknak, szenteknek, keresztény és magyar eszmének, értéknek megismertünk.

Ezt jelenti Szent Imre nagy felkiáltója a magyar történelem kezdetén. Magyar, légy keresztény! – mondja Szent István. Magyar, légy hős! – kiáltja Imre.

Nekünk eszmékért nem kell idegenekhez fordulnunk: tisztán áll előttünk Szent István útmutatása. De ma már nem elég Szent Istvánt megérteni; az ő követéséből megszületett Magyarország, – de újjászülni a Szent Imre-ideálból fog!”

*(Részlet Sík Sándor:
Szent magyarság c. művéből)*

*Márkus Péter szobrászművész alkotása
süttöi márványból 2001-ben*

Imádság elhunyt szeretteinkért

Elhunyt szeretteinkre emlékezünk november első napjaiban. Ilyenkor a temető virágerdő, mécsesek, gyertyák lángja dacol az őszi idővel, de minden külsőségnél fontosabb, hogy a szívünkben milyen helyen vannak ők?!

(szerkesztő)

Uram, vigasztalj meg engem, hogy ne úgy szomorkodjam, mint azok, akiknek nincs reménységük! Mert tudom, Üdvözítőm, hogy Te legyőzted a halált; aki Tebened hisz, nem hal meg örökre, és a tünékeny élet, mint pillanatnyi álom, csak átmenetül szolgál a jövő életbe. Azt is tudom, hogy azok a kötelékek, amelyeket Te

magad fontál, és azok az érzelmek, amelyeket megáldottál, megszűnhetnek egy időre a földön, de újra fölélednek az égben, ahol még jobban szeretünk, mert csak benned szeretünk, Istenem! Fogadd tehát országodba, jóságos Atya, akit szeretek; bocsásd meg bűneit, légy hozzá irgalmas, adj neki örök békét! Amen.

Kiadja: Szent László Egyházközség **Szerkeszti:** Gánóczy Zoltánné